

Dorca

(O soră aleasă)

O soră aleasă cu numele Dorca,
În Fapte, capitolul nouă citim.
Credința și fapta ei mărturisește
Cum trebuie Domnului noi să-I slujim.
Era un exemplu la toți din cetate,
Femeile văduve toate-au venit
S-arate lui Petru a ei bunătate,
Căci ea de sărmene cu drag a-ngrijit.

Cor:

Frați, surori, frați, surori,
Ni s-a spus de-atâtea ori,
Căci prin milă biruiești
Cînd cu dragoste slujești.

Cu multă migală lucra țesătura,
Și haine să-nbrace pe-aceia lipsiți.
Căci Dorca, Tabita, ne-arată Scriptura,
Era un exemplu la cei mîntuiți.
Tabita ascultă, Tabita slujește,
Așa cum apostolul ne-a învățat.
Credința și fapta ei mărturisește,
Căci Domnul din harul iertării i-a dat.

Dar nu e scutită nici ea de-ncercare,
O boală cumplită în ea a lovit.
Durerea apasă, durerea e mare,
Pe patul durerii și ea a murit.
"Chemați-l pe-Apostolul Petru să vină!"
Sărmanele văduve toate-au strigat;
Căci Petru era în cetatea vecină,
Și iată căci Dorca din morți a-nviat.

Apostolul Petru o cheamă, o strigă,
Din somnul, din moartea în care s-a dus.
Și ea se ridică, privește mirată,
Slăvindu-L cu toții pe Domnul Isus.
Întreaga cetate aude, se miră,
Căci Domnul învie pe-acei ce-au murit.
Și-o mare mulțime la Domnul venită,
În urma minunii ei s-au pocăit.

Amin